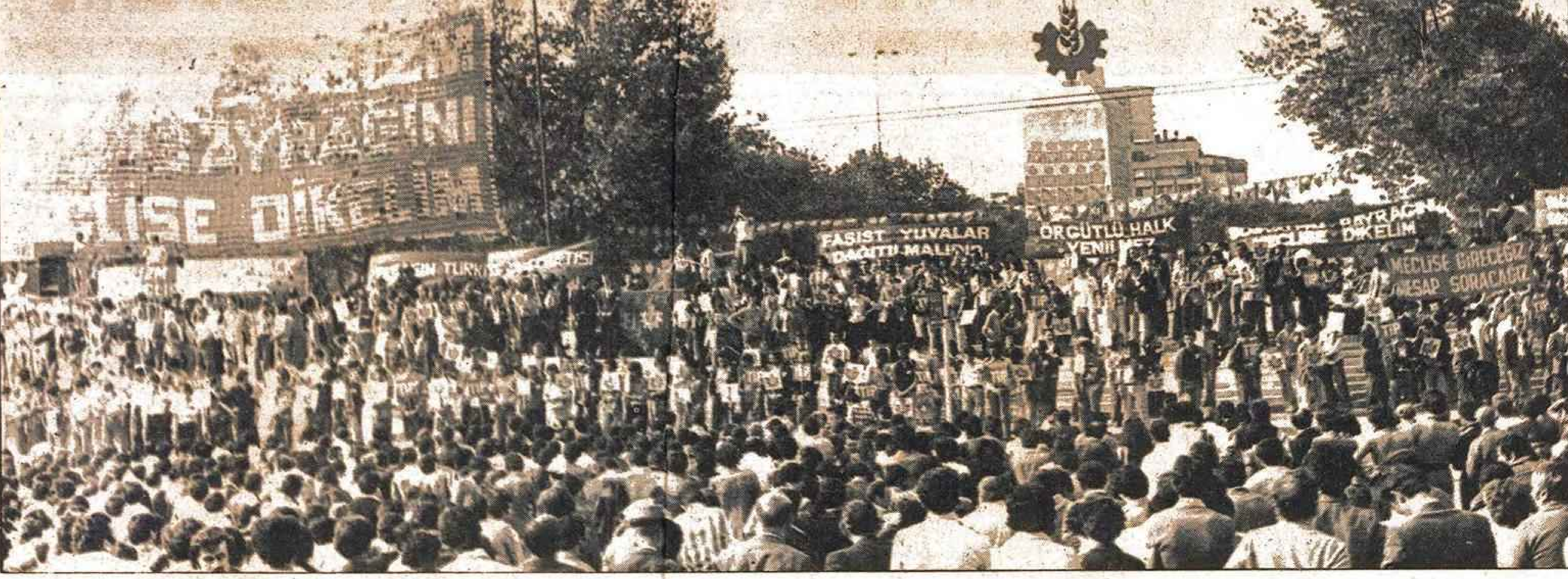
Sermaye cinayet işlediği meydanda lanetlendi

Türkiye İşçi Partisi'nin 27 Mayıs günü Ankara'da Tandoğan meydanında, 28 Mayıs günü İstanbul'da Taksim meydanında düzenlediği mitingler, işçi sınıfının partisine yaraşır bir biçimde, disiplinli, ölçülü ve coşkulu geçti.

Her iki mitingi engellemek ve sabote etmek konusunda emniyet yetkilileri ellerinden gelen çabayı gösterdiler. Ama her iki mitinge de binlerce insan katıldı.

İstanbul'da Taksim meydanında 28 gün önce sermaye tezgahından çıkan katliamın polisçe her türlü işlem ve uygulamayla yaygınlaştırılmaya çalışıldığı görüldü.

Türkiye İşçi Partisi'nin disiplinli düzenleyiciliğinde Taksim mitingi sermayenin cinayet işlediği yerde lânetlenmesiyle sonuçlandı. Sermaye 28 gün sonra Taksim'de işçi sınıfının partisinden şamar yedi.

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

Haftalık gazete
100 krş.
30 Mayıs 1977
Sayı: 6

SOSYALİZM BAYRAĞINI MECLİSE DİKELİM

5 Haziran günü görev başına!

Bağımsızlık demokrasi sosyalizm için ileri

İŞÇİLER!
KÖYLÜLER!
KADIN-ERKEK TÜM EMEKÇİLER!
İLERİCİ GENÇLER, AYDINLAR!
DEMOKRATLAR, YURTSEVERLER!

Seçim günü geldi çattı. Türkiye İşçi Partisi sekiz yıl aradan sonra, önüne çıkarılan tüm engelleri aşarak, işçi sınıfı hareketinin tam sorumluluğuna sahip çıkarak seçimlere giriyor.

İşbirlikçi büyük sermaye güçlerinin, büyük tüccarların, büyük toprak sahiplerinin, toprak ağalarının gerici ittifakının temsilcileri olan yedi partiye karşı Türkiye İşçi Partisi, işçi sınıfının ve müttefiki emekçi kitlelerin temsilcisi olarak boy atıyor.

Sınıf mücadelesinin gözardı edilemeyecek alanlarından birini oluşturan parlamentoda sosyalist denetimden ağzı yanan burjuvazi, önümüzdeki seçimlerde sosyalistleri saf dışı edecek her türlü yola başvurdu. Ancak sınıf mücadelesinde, burjuvaziden "atıfet" beklemeye yer olmadığını savunan Türkiye İşçi Partisi söke söke, kopara kopara, dayata dayata varlığını ve gücünü gösterdi. Türkiye İşçi Partisi mecliste hem sosyalist denetimi kurmak, hem de, faşist uygulama ve tırmanmaya karşı hesap sormak üzere parlamentoya girecek...

SOSYALİST DENETİM

Sosyalist denetimin ağırlığını mecliste duyurduğu 1965-1969 dönemi, göreceli olarak Türkiye'nin en demokratik dönemi yaşadığı yıllar oldu. Aynı dönemde şimdi MC'nin baş patronluğunu yapan AP mecliste tek başına iktidar olacak çoğunluğu elinde bulunduruyordu ama "Ali kıran baş kesen" biryönetimi de bir türlü oluşturamıyordu.

Sosyalist muhalefetin varlığı ve ağırlığı, antidemokratik girişim ve işlemlere ket vuruyordu.

Sosyalistlerin susturulmağa çalışıldığı 12 Mart ortamında, burjuvazi dileğince Anayasa'nın üçte birini törpülemiş ve bunu izleyen dönemde de işçi ve emekçi kitlelerin aleyhine işlem ve girişimleri kolaylıkla gerçekleştirmiştir.

Bu seçimlerde sosyalist denetimin mecliste kendisini duyurması şarttır. İşçi sınıfı ve müttefiki emekçi kitlelerin, yoksul köylünün, gür sesini meclis kürsüsüne getirmesi şarttır.

Türkiye İşçi Partisi, meclisi, burjuva partilerinin karşılıklı pazarlık alanı olmaktan çıkarmak için, burjuvazinin ve burjuva partilerinin içyüzünü, işçi ve emekçi sınıflara karşı politikalarını sergilemek için seçimlere katılmaktadır ve meclise girecektir.

Seçmen tercih hakkını kullanıp kullanmamakta serbesttir. Bu hakkını kullandığı takdirde ( ) aday için tercih işareti kullanması geçerlilik bakımından zorunludur.

C.H.P.	T.B.P.	C.G.P.	M.H.P.	A.P.	D.P.	T.İ.P.	M.S.P.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ	TÜRKİYE BİRLİK PARTİSİ	CUMHURİYETÇİ GÜVEN PARTİSİ	MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ	ADALET PARTİSİ	DEMOKRATİK PARTİ	TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ	MİLLİ SELÂMET PARTİSİ
						EVET	

5 HAZİRANDA GÖNLÜMÜZ RAHAT

Biz halk olarak oldum olası politika sözcüğünden pek hoşlanmayız, politikacı tipinden ise hiç. Hep kendi çıkarını kolladığı için hazzetmediğimiz birisi yüzümüze gülmeye başladı mı, "seninki gene politika yapıyor, dur bakalım arkasından ne numaralar çıkacak" diye pürdikkat kesiliriz. Hele politikacı demek bu oyunları meslek edinmiş biri demektir bizler için. Yanılmayız da; yıllar boyu milletvekili, bakan olarak, iktidar-muhalefet olarak kaç politikacı boy gösterdi karşımızda. Seçilinceye kadar vadetmedikleri bir kuş sütüdür, seçildikten sonraysa sigara paketi arkasına yazılanları hatırlayabilene aşkolsun. Ya o, bir partiden diğerine transferler, mecliste partiler arasında köşe kapmaca oynamalar. Son meclisin dörtte biri yer değiştirmiş, bir çoğu ise birden çok partiye girip çıkmış. Her seferinde de, sanki bir kaç ay hatta birkaç gün önce söylediklerini o söylememiş gibi tam tersini savunurlar; hele her yaptıkları için ülkenin yüksek çıkarları böyle gerektiriyor demeleri yok mu, deyim yerindeyse tüy diker. Doğrusu böylelerini ve bunlarla işbirliği yapanları görüp izledikçe düşündüklerimiz az bile gelir; hatta keşke şunlara hiç oy vermeseydim dediğimiz de çok olmuştur. Bir bit yeniği var bu işte ama neresinde?

Dikkat etmişsinizdir; radyodaki seçim konuşmalarında olsun, toplantılarda olsun , seçime katılan sekiz partinin yedisi söze başlarken "aziz vatandaşlarım, muhterem hemşehrilerim... vs" diyor da birtek Türkiye İşçi Partisi " İşçiler, emekçiler, yoksul köylüler, dar gelirliler, küçük memurlar " diye yalnızca sizlere hitap ediyor. Büyük tüccarları, sanayicileri, toprak ağalarını, bankerleri ayırıyor, ayırmakla da kalmıyor, karşısına alıyor. İşte işin bit yeniği, püf noktası burası. Gerçi hepimiz aynı ülkenin çocuklarıyız, hepimiz TC vatandaşıyız. Ama bir gerçek var ki, aynı sınıftan değiliz. Sınıflı bir toplumda yaşıyoruz. Sınıfların ise aralarında uzlaşmaz çıkar çelişkileri var. Bir işçi ile patronun, bir toprak ağası ile yarıcı veya kiracının, ekici, yetiştirici ile satın alan tüccarın çıkarları nasıl aynı olabilir ki. Aynı değil, üstelik birbirine karşıt.

Aslında politika, iki temel sınıf olan işçi sınıfı ve müttefiki az topraklı yada topraksız yoksul köylü, dar gelirli memur, esnaf ve zanaatkâr gibi kol ve kafa emeği ile geçinen emekçiler ve bunun karşıtı olan sermaye sınıfı burjuvazi arasındaki sınıf mücadelesinin politik alana yansımasından, iktidara sahip olmak için yapılan mücadeleden, ekmek kavgasından başka birşey olmamak gerekir. Ama yıllardır ısrarla bu gerçeği bizden gizlediler, bizleri yani işçi ve emekçiler işin içine karıştırmadan bedava oy makinesi olarak kullandılar. Çok partili döneme geçtik geçeli hepsi de aynı partiden türeme, sermaye sınıfının irili ufaklı partileri ortalığı doldurdu. Güya seçimler yaptık, ama hangi parti kazanırsa kazansın sermaye sınıfı hep iktidarda kaldı. Buna da politika, çok partili demokrasi dendi. Seçimlerde bizlerden oy istediler, isterken de içyüzlerini belli etmeksizin temsil ettikleri sermaye sınıfının çıkarları dışında da bol keseden vaadlerde bulundular. Ve tabii seçim günü geçer geçmez hepsini unuttular. Unutmak zorundaydılar, bindikleri dalı kesecek değillerdi ya. Hepsi de aslında aynı sınıfın partileri olduklarından birinden diğerine kolayca transfer olunabildi ve olunmakta. Bugün düzeni değiştireceğim deyip sermaye iktidarını rötuş etmeye çalışan CHP bile kendi adamlarını veto ederken kaç partiden transfer yapıp listelerinde baş köşeye oturtmadı mı?

Türkiye İşçi Partisi dışındaki bütün partiler, derece derece olsa da karşıtı olduğumuz sermaye sınıfının partileri olduklarından bizim istek ve özlemlerimize sırt çevirmek durumundadırlar. Onun için de bizleri politikadan ve politikacı tipinden nerede ise nefret ettirdiler. Ama bugün 5 Haziran seçimlerinde gerçek anlamıyla politika yapılıyor, yedi sermaye partisinin karşısında işçi sınıfı ve müttefiki emekçilerin temsilcisi, Türkiye İşçi Partisi de yer alıyor. Sekiz yıl aradan sonra seçimler bir anlam kazandı.

Türkiye İşçi Partililer işçi sınıfı ve emekçilerin temsilcisi olduklarını yalnızca sözleriyle değil, yaşamları ile ispat ettiler. Başlarına gelmeyen kalmadı, hapsedildiler, mahkum oldular, kurşunlandılar ama sözlerinden dönmediler; işçi ve emekçilerin çıkarlarını biran bile savunmaktan geri durmadılar. TİP yeniden kuruldu ve bu seçimlere katılıyor.

Önümüzdeki 5 Haziran'da gönlümüz rahat, çünkü sekiz yıl aradan sonra bizim de kendi sınıfımızın temsilcisi TİP var bu seçimlerde. Bir sermaye partisine oyumuzu kaptırdıktan sonra ileride sıkıntılarımız daha artınca, sanki niye oy verdik diye kendimizden nefret korkusu olmaksızın mecliste haklarımızın, çıkarlarımızın sonuna kadar savunulacağından emin olarak gönül rahatlığı içinde birleşik oy pusulasının sağdan ikinci sırasındaki TİP'e "Evet" mühürünü basacağız. Basacağız ve yarının işçi sınıfı ve müttefiklerinin iktidarına, gerçek kurtuluş sosyalizme doğru önemli bir adım atmış olacağız.

5 Haziran'da gönlümüz rahat.

Nihat SARGIN

Başbakan Ecevit, Ülkü Ocaklarına başarı diliyor.

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit 24 Mayıs günü yaptığı ilk radyo seçim konuşmasında, MC'nin başı Süleyman Demirel'i Ülkü Ocak'lılara omuz vermekle suçlayıp şöyle demişti: "Başında siyasal cinayetten hüküm giymiş, aftan yararlanarak serbest kalmış kimseler yer alan derneklerin kongrelerine kutlama mesajları, temsilciler, çiçekler gönderen, mahkemelerin tutuklamak üzere aratıp yakalatamadığı kimseleri makamında da kabul eden bir kimse bulunmaktadır bu hükümetin başında..."

Ecevit'in söyledikleri doğrudur. Ancak eksiktir. Çünkü kendisi de, başbakan olduğu dönemde Ülkü Ocaklarına telgraf çekim kutlama mesajları göndermiştir.

Ecevit, 25 Temmuz 1974 tarihli telgrafında, Kıbrıs harekatı dolayısıyla kendisini kutlayan Ülkü Ocakları Genel Başkanlığına şu telgrafı çekmişti:

"Türk Silahlı Kuvvetlerinin Kıbrıs'ta barış, kardeşlik ve özgürlük için giriştiği harekat dolayısıyla belirtmek lütfunda bulunduğunuz duygu ve düşünceler bana güç kattı. Gösterdiğiniz duyarlığa içtenlikle teşekkür ederim.

Başarılar ve mutluluklar dileğiyle saygılar sunarım.

Bülent Ecevit
Başbakan"

Başbakan Ecevit 25 Ekim 1974 günü Ülkü Ocakları Genel Başkanı Muharrem Şemsek'e çektiği telgrafta da şunları söylüyordu:

"—Büyük Türk toplumbilimcisi ve düşünürü Ziya Gökalp'in 50. ölüm yılı dolayısiyle düzenlediğiniz anma gününde bulunamayacağıma üzgünüm. Ömrünü Türk kültür ve uygarlığının sorunlarına vermiş ve Türk düşüncesine önemli katkılarda bulunmuş olan Ziya Gökalp'i yeniden değerlendirmek Türk düşünürlerinin hem görevi hem de düşün hayatımızın canlılığının gereğidir. Derneğinizin değerli yönetici ve üyelerine bu güzel amaçlarında başarılar dilerim.

Saygılar sunarım

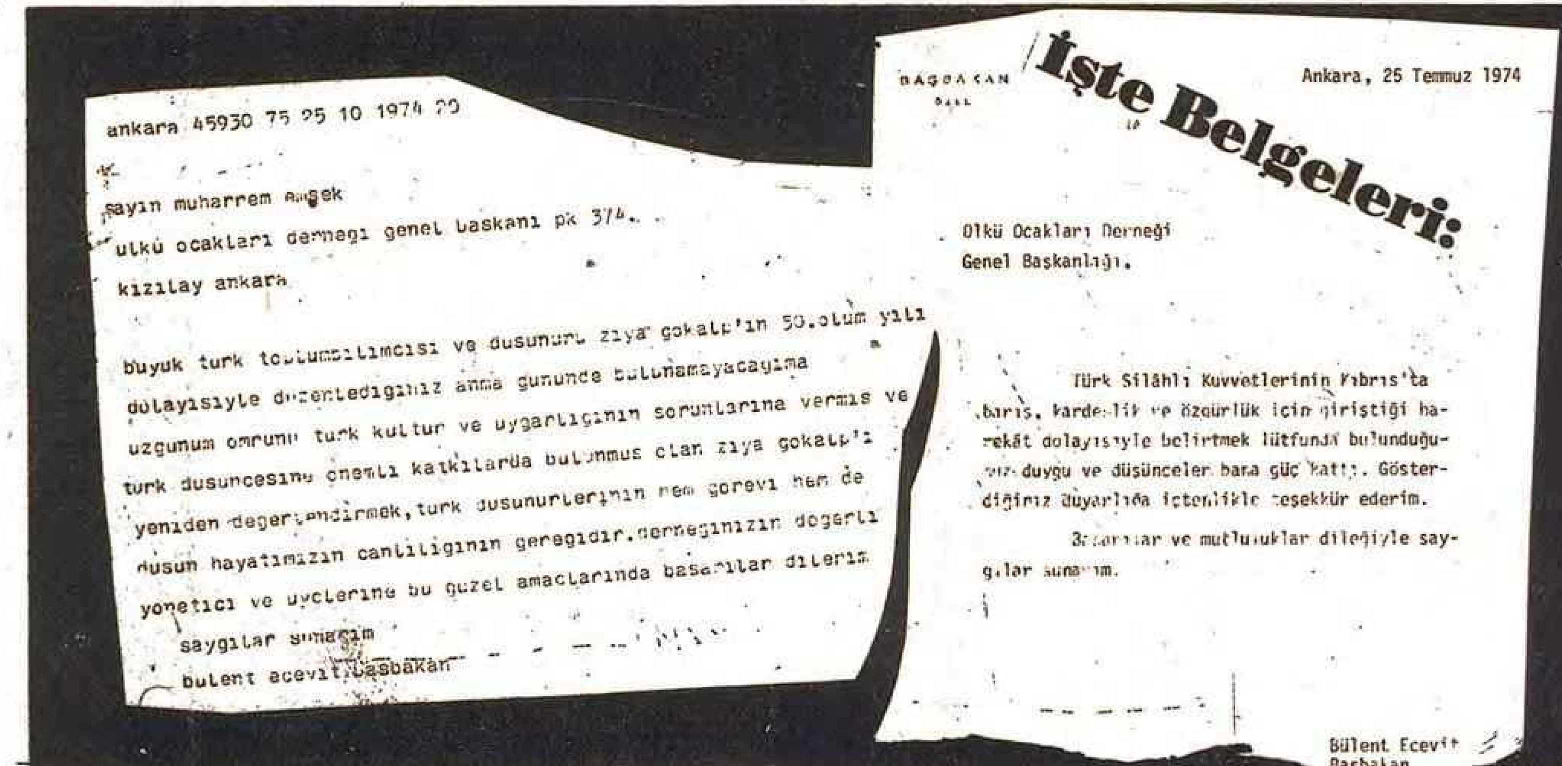
Bülent Ecevit
Başbakan"

Ülkü Ocakları, Ecevit'in Başbakanlığı sırasında bugünkünden daha değişik amaçlar mı taşıyordu?

Muharrem Şemsek'in kimliği Başbakan Bülent Ecevit tarafından bilinmiyor muydu?

Ecevit'in Ülkü Ocaklarına gönderdiği "başarı" dilekleri fazlasıyla kabul edilmişe benzer!...

Sosyalistlerin, sosyal demokratlardan tutarlılık, ciddiyet beklerken elbette bir bildikleri var. Nasıl ki 12 Mart muhtırası sorumlularının AP ile kardeş payı edilmesi mazur gösterilemezse Ülkü Ocaklarına "başarılar" dilemesi de mazur görülemez. "Hümanizma", "İnsanlık", "Güvercin" vs. tutarsızlığı örtemiyor.

İşte Belgeleri:

ankara 45930 75 25 10 1974 20

sayın muharrem şemsek
ulkü ocakları dernegı genel baskanı pk 374.
kızılay ankara

buyuk turk toplumbilimcisi ve dusunuru ziya gokalp'ın 50.olum yılı dolayısıyle duzenledıgınız anma gununde bulunamayacagıma uzgunum omrunu turk kultur ve uygarlıgının sorunlarına vermıs ve turk dusuncesine onemlı katkılarda bulunmus olan ziya gokalp'ı yeniden degerlendirmek, turk dusunurlerının hem gorevı hem de dusun hayatımızın canlılıgının geregıdır. dernegınızın degerlı yonetıcı ve uyelerine bu guzel amaclarında basarılar dılerım

saygılar sunarım
bulent ecevit başbakan

BAŞBAKAN

Ankara, 25 Temmuz 1974

Ülkü Ocakları Derneği
Genel Başkanlığı.

Türk Silâhlı Kuvvetlerinin Kıbrıs'ta barış, kardeşlik ve özgürlük için giriştiği harekât dolayısıyle belirtmek lütfunda bulunduğunuz duygu ve düşünceler bana güç kattı. Gösterdiğiniz duyarlığa içtenlikle teşekkür ederim.

Başarılar ve mutluluklar dileğiyle saygılar sunarım.

Bülent Ecevit
Başbakan

PARABABALARININ ZENGİNLİĞİ EMEKÇİLERİN YOKSULLUĞUDUR

ÇARK

TAKSİM TOKADI

Otomatik silahlar, tomsonlar, çelik yeleklerle birlikte gösterilmeye çalışılan kâllı göğüsler...

Bir elde otomatik silahlar, parmaklar tetikte, diğer elde telsizler ve sonra etrafa posta koymalar. Polis konuşuyor:

— Ulan kırarım biryerini!..
— Siz görev mi yapıyorsunuz?
— Bize mi lan?...
— Size.
— Alırım içeri ulan!...
— Bir dakika..
— Konuşma lan, sen kim oluyorsun?..
— Ben tertip komitesi adına..
— Ben devleti koruyorum fazla laf etme alırım içeri...
— Alırsan alırsın
— Alalım mı efendim?...
— Dur bakalım, daha dayılanırsa alırız!...

28 Mayıs 1977 günü Taksim'de polis tam teşekkül işbaşında. Saat: 10.45.

Türkiye İşçi Partisi'nin düzenlediği mitingin başlamasına dört saat çeyrek dakika var...

Polis bunları söylüyor. Teksas'tan bir sahne değil...

Yukarıdaki sözleri anında notuma geçtim. Polis söylüyor. İstanbul Toplum Polis Müdürü...

Yanına yaklaşıp adını soruyorum:

— Adınızı sorabilir miyim?
— Sen kimsin lan , benim adımı soracak...
— Gazeteciyim, diyorum.
— Haa öyle mi, peki Necati!...
— Soyadınız?..
— Yeter ulan, bu kadarı yetmez mi?..

Cevap bu. Adamın soyadı bu!...

Derken bir toplum polisi yanıma yaklaşıyor:

— Karahasanoğlu, diyor.

Ve öğreniyoruz ki adamın adı soyadı: Necati Karahasanoğlu. Dahasını da öğreniyoruz AP milletvekili eski adaylarından.

Saat 10.45'de mitingin başlamasına dört saat çeyrek dakika varken, İstanbul polisi, miting hazırlığı yapan partili görevlileri basıyor.

Niçin?

— Acaba üzerlerinde tabanca, bıçak var mıymış?

Hayır, amaç bununla birlikte daha fazla. Mitinge gelenler üzerinde, baskı, terör, korku şoku uygulamak. Nitekim Taksim meydanına açılan yol başlarında yurttaşlar sıkı bir arama taramadan geçiriliyor.

Neymiş?

— Polis can güvenliğini sağlamak için çalışıyormuş!...

Telsiz konuşmaları da şöyle:

— Burası dergi: bütün kuvvetleri yollayın hadise çıkacak!...

"Dergi" polis şifresinde Taksim meydanının adı.

Yani yurttaşa denmek isteniyor ki, "Gelme burada kan akacak!..."

28 Mayıs Cumartesi günü Türkiye İşçi Partisi' nin mitingi böylesine bir havertüre açıldı. Ve tüm polis ve askeri kuvvetler seferber edilerek devam etti. İstanbul milletvekili adayı Dinçer Doğu polis tarafından tartaklanıyor:

Dinçer Doğu:

— Bizim partili arkadaşlarımızın üzerinde silah bulunmaz.

— Hep öyle dersiniz.
— Bulunmaz diyorum.
— Biz sizin güvenliğiniz için yapıyoruz bunu.
— E' o zaman cebimdeki paraları da alın da tam güvenlik olsun.
— Sus içeri alırız!...

Ve bütün bunlara rağmen Taksim meydanında heybetli bir miting yapılıyor.

Büyük sermayenin, MC'nin polisi tüm gücüyle korku, yılgı şartelini indirmesine rağmen, binlerce insan hep bir ağızdan bağırıyor:

— Sosyalist Türkiye!
— Çark Başak sosyalizmi kuracak!
— Faşizme geçit yok!

Ve Dinçer Doğu çıkıyor kürsüye:

— Bizde silah gezmez. Ama bizde silah çok. Beyinlerimiz, yüreklerimiz silah. Silahımız Partimiz!...

Ve hep bir ağızdan:

— Silahımız Partimiz!...

Taksim meydanı inliyor. Taksim'de bir tokat patlıyor.

Aynı günün sabahı bir Fransız gazetecisi Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu üyesi Orhan Silier'e soruyor:

— 28 gün önce 36 kişinin öldürüldüğü bir meydanda miting yaparken korkmuyor musunuz?

Silier'in cevabı şöyle:

— Korksaydık bu işe başlamazdık!...

Ölçü, disiplin, inanç, özveri, heybet...

Burjuvaziye atılan tokadın adı bu. 5 Haziran günü de atılacak... Ve daha çok atılacak...

Varlık ÖZMENEK

GÖREV

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

Sahibi ve Sorumlu Yazıişleri Müdürü

VARLIK ÖZMENEK

Yönetim Yeri : Konur Sok. 15/8

Kızılay - ANKARA

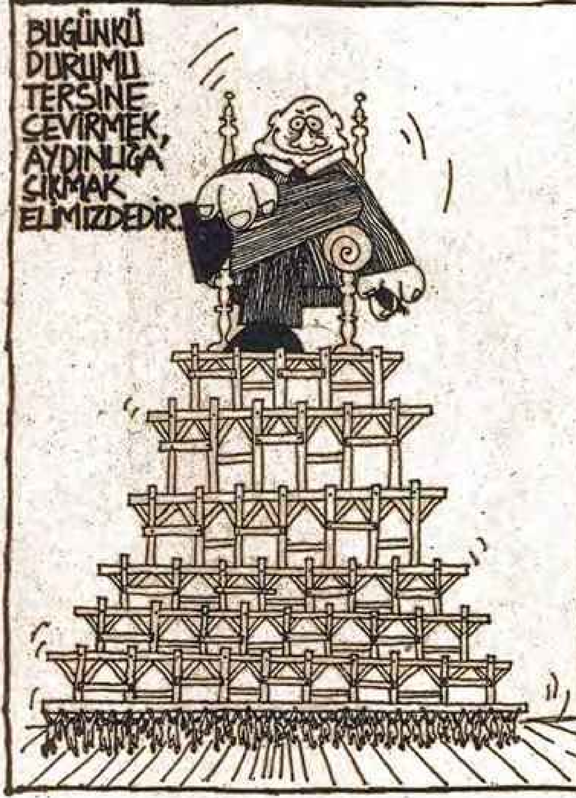
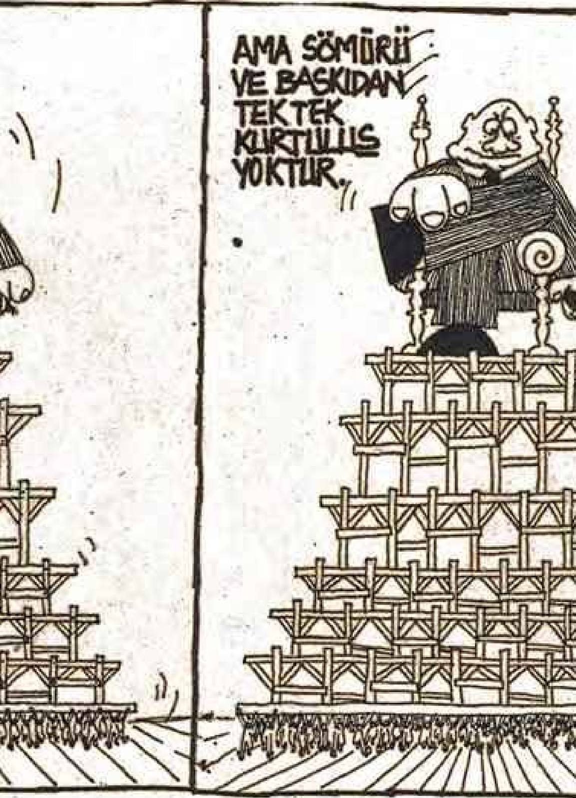
İstanbul Bürosu : Piyerloti Cad. 21/1

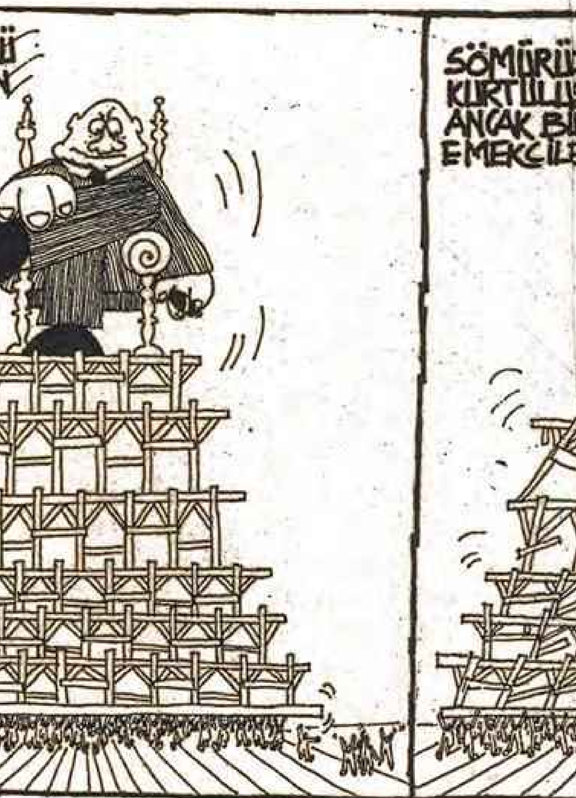
Cağaloğlu

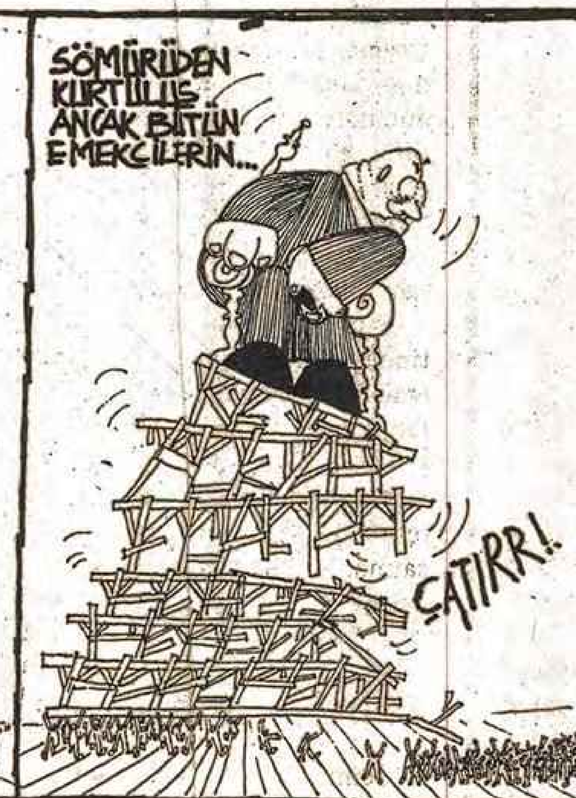
Dizgi : ÇIĞ Yayıncılık Ltd. 17 97 04

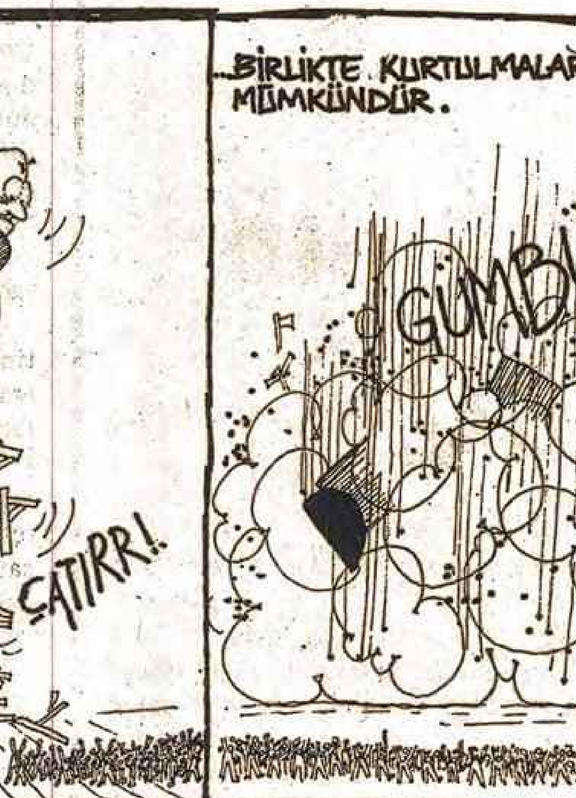
Baskı : Daily News Web Ofset

Tekeller halkımızın düşmanıdır

Türkiye'de üretilen tarım ürünlerinin miktarı da, sanayi ürünlerinin miktarı da yıldan yıla hızlı sayılabilecek bir tempoyla artıyor. Hatta burjuvazinin sözcüleri bu üretim artışını bir övünme meselesi yapıyorlar. Türkiye'nin hızlı kalkınma bakımından dünyanın sayılı ülkelerinden biri olduğunu iddia ediyorlar. Milliyetci Cehpe' nin başı Demirel büyük sayılarla konuşmaktan, büyük hedefler peşinde olmaktan bahsediyor. Kapitalizmi temize çıkartmak, Türkiye' nin kapitalist düzen içinde de hızla gelişebileceği düşüncesini yaymak istiyor.

HAVALAR İYİ GİDERSE !...

Bütün bu iddia ve aldatmacaları değerlendirirken iki konu üzerinde durmak gerekir. Bunlardan birincisi, üretimde sağlanan gelişmenin söylendiği kadar büyük olup olmadığını gözden geçirmektir. Ve Türkiye'deki gelişmeyi öteki ülkelerle ve asıl sosyalist ülkelerle karşılaştırmaktır. Bu yapıldığında ortaya çıkan gerçek açıktır: Türkiye'de üretim artışı, kalkınma hızı burjuva politikacılarının iddia ettiği gibi çok yüksek değildir.Türkiye' nin gelişmesi, kalkınma hızı o yıl havaların nasıl gittiğine sıkı sıkıya bağlıdır; iyi hasat senelerinde üretimin artış hızı nisbeten yüksek, kötü hasat senelerinde ise iyice düşük olmaktadır. Yani halkımızın çok kullandığı bir deyişle, burjuvazinin iktidarı altındaki geri ve bağımlı Türkiye'de ülkenin kalkınması, gelişmesi "Allaha kalmış" tır.

MONTAJ ÇÖZÜM MÜ?..

Sanayi üretimine gelince; bir defa sanayi üretimi kesinlikle hızlı artmamaktadır. Sonra, üretilen sanayi mallarının çok büyük bir bölümü çelik gibi, sanayi makinaları gibi, elektronik alet ve makinalar gibi gerçek sanayi ürünleri, yani yatırım malları değildir. Hele özel sektör üretiminde bu tip malların payı çok daha azdır. Türkiye'de burjuvazinin övünmek istediği sanayileşme lafta kalan sanayileşmedir, emperyalist ülkelerin bıraktığı, artık üretim yapmaya gerek görmediği alanları doldurmaktır. Daha da önemlisi, parçaları yurt dışından getirilen malların yanyana getirilmesidir, montajcılıktır. Tüketim malları, lüks mallar üretmeye üstelik bunu da dışa binbir bağla bağlı durumda yapmaya çalışan bir sanayileşmedir. Kimi burjuva politikacıları, bu gerçeği artık halkın gözünden saklamanın mümkün olmadığını bildikleri için son yıllarda "ağır sanayici", "montajcılığa karşı" gözükmeye çabalamaktadırlar. Halbuki yurdumuzda şimdi var olan sanayi yapısı ve genel olarak tüm üretim yapısı kapitalizmin ve emperyalist merkezlere bağımlı olmanın sonucunda ortaya çıkan bir yapıdır. Hangi parti iktidara gelirse gelsin, kim başbakan olursa olsun kapitalizme dokunmadıkça, emperyalizmin ağlarını yırtıp atmadıkça bu yapıdan kurtuluş yoktur. Bu ise sermayenin partilerinin ve politikacılarının yapabileceği iş değildir.

MİLYARLAR KİMİN?

Türkiye'nin gelişmesi, üretimin artışı değerlendirilirken konunun işçi ve emekçiler bakımından daha da büyük önem taşıyan ikinci bir yanı daha vardır. Az ya da çok üretimde bir artış oluyorsa bu artış kimlere yaramaktadır? Türkiye'nin yabancı ülkelerden en ağır şartlarla aldığı borçlar milyarları aştı. Yurdumuzun yarını bu borçlarla ipotek altına konuldu. Dışardan alınan milyarlar nereye gitmektedir?

BURJUVA PARTİLERİ...

İşte burjuvazinin Milliyetçi Cephe içinde yeralan en azgın ve saldırgan partileri, AP, MSP, CGP, MHP ve bupartilerle yarış içinde olan DP söz buraya gelince susmakta, yahut "kahrolsun komünizm" yaygarasına başlamaktadırlar. CHP ise bütün mesele kapitalist düzenin normal saymadıkları yollarına, yolsuzluğa, aracılığa, vurgunculuğa karşı çıkmakmış gibi, gerçeğin küçük bir bölümüyle uğraşıp durmaktadır. CHP Türkiye' nin kapitalist bir ülke olmasının birlikte getirdiği vurgunculuğu, soygunculuğun en yaygın biçimlerini savunmak için, vurgunculukta, soygunculukta aşırı giden birkaç "günah keçisi" ile uğraşıp durmakta, onların ardına sığınmaktadır. Daha ince bir yola başvurmakta, gerçekleri işçi ve emekçilerden saklamaktadır.

NEDİR GERÇEKLER?

Sanayide, ticarette, bankacılıkta Türkiye ekonomisi sayıları elliyi bulmayan büyük sermaye grubunun kontrolü altındadır. Emperyalist sermayeyle, Amerikan, Alman, İngiliz, Fransız, Japon şirketleriyle işbirliği içindeki bu büyük, tekelci sermayedarlar halkımızı haraca bağlamıştır. Üretim artışı da, dış borçlar da, halkımızın artan yoksulluğu da onlara yaramaktadır.

Bugün Türkiye'de sayısı yüzbinlere varan ticarethane mağaza ve dükkan vardır. Onbinlerce sanayi işyeri vardır. İrili ufaklı çok sayıda maden işletmesi vardır. Çeşitli alanlarda faaliyet gösteren onbinlerce şirket vardır. Bunlar kapitalizmin kurallarına göre işlerler. Ücretli emeği sömürür, ucuza aldıklarını pahalıya satarlar. Ama bunların içinde çok küçük öyle bir azınlık vardır ki, Türkiye'de sömürünün kralları, kapitalizmin beyleri bunlardır.

TEKELLER

Şu dokuz büyük sermaye grubunun sahiboldukları, yönettikleri şirketlerin toplam sayısı 400'i aşmaktadır: 1.İş Bankası, 2. Koç Holding Garanti Bankası, 3. Sabancı Holding-Akbank, 4.Çukurova Holding-Pamukbank , 5. Eczacıbaşı Holding, 6.Transtürk Holding, 7. Türk Ticaret Bankası, 8. Profilo Holding, 9. Has Holding-İstanbul Bankası.

Bu sermaye gruplarına Bodur Holding, Yaşar Holding, Anadolu Endüstri Holding gibi başka sermaye gruplarını ve Türkiye Sınai Kalkınma Bankası gibi bankaları kattığımızda sahibolunan şirket sayısı 500'ü çok aşmaktadır.

En büyük 100 firmanın imalat sanayi içindeki payı on sene öncekinin iki misline çıkmıştır.

En büyük yetmiş şirketin kârları son iki yılda yarı yarıya artmıştır.

Son on yılda en büyük yüz firmanın satışları altı kat yükselmiş, anonim şirket sayısı dokuz kat artmıştır.

En büyük üç bankanın (İş Bankası, Akbank ve Yapı Kredi Bankası'nın) kârları iki katına çıkmıştır.

On yahut daha çok firmanın yönetim kurullarında aynı anda üye olan büyük sermayedarların sayısı 25'ten fazladır.

Milyoner sözü artık birçok zengin için anlamsız, yetersiz kalmaktadır. İki aile Koç ailesi ve Sabancı ailesi artık milyarderdir. En az onbeş ailenin varlığı ise yüzmilyonlarla ifade edilmektedir.

1976 yılı içinde sermayelerini artıran holdinglerin listesine bir bakalım:

Doğu Holding sermayesini bir yılda 3 milyon 700 bin liradan 50 milyon liraya,

Doğuş Holding sermayesini bir yılda 10 milyon liradan 50 milyon liraya,

ÇBS Holding sermayesini bir yılda 1 milyon liradan 25 milyon liraya,

Yaşar Holding sermayesini bir yılda 75 milyon liradan 100 milyon liraya,

Kurtkaya Holding sermayesini bir yılda 190 milyon liradan 300 milyon liraya,

Eczacıbaşı Holding sermayesini bir yılda 80 milyon liradan 120 milyon liraya çıkarmıştır.

Koç Holding'in geçen yılki kârı on yıl öncekinden tam sekiz misli daha çoktur.

Eczacıbaşı Holding'in yalnız üç şirketi geçen yıl toplam 100 milyon lira kâr etmiştir.

Üç büyük bankanın ortak oldukları şirketlerdeki hisselerinin toplamı 3 milyar lirayı aşmıştır.

ZENGİNLİK-YOKSULLUK

Bugün en basit bir maddeden, ampulden, deterjandan, kurşun kalemden, demire, çimentoya, tarım makinelerine, otomobile kadar hemen hemen bütün malların üretimi ve ticareti tekellerin kontrolündedir.

Sokağa çıkıp alışveriş eden her kişi mutlaka tekelleri biraz daha zengin etmekte, onların mallarından birini ya da birden çoğunu almaktadır.

Tekelci faaliyetlere, fiyatları alabildiğine yüksek tutup tekel kârı elde etmeye karşı alınan tedbirler laftadır. Sözde bu tip faaliyetler yasaktır. Ama devlet tekellere mani olacağına, onları desteklemektedir. Çünkü iktidar burjuvazinin iktidarıdır ve en çok sözü geçenler büyük sermayedarlar, tekelcilerdir.

İşte bunun için Türkiye İşçi Partisi tekellerin güçlerinin kırılmasını savunmaktadır.

İşte bunun için Türkiye İşçi Partisi emekçi halkımızın yoksulluğunun, işsizliğinin, pahalılığın sorumlusu emperyalizm ve onun ortağı işbirlikçisi büyük sermayedir demektedir.

Ve işte bunun için bankacılığın, sigortacılığın, dış ticaretin ve yerli yabancı tekellerin devletleştirilmesini savunmakta, görevin yerine getirilmesini demokratikleşmenin birinci şartı saymaktadır.

kan ticareti

Hasan ERSİN

"Eski" Cumhuriyet Halk Partisi'nin 1965'lerdeki sloganı şuydu: "YA CUMHURİYET HALK PARTİSİ, YA KOMÜNİZM!"

"Yeni" Cumhuriyet Halk Partisi ise, bugünlerde şu sloganı kullanmaya çalışıyor: "YA CHP. YA FAŞİZM!"

Sosyal demokrat oyuncuların, repertuvarlarında bulundurup, gerek duyuldukça tekrarladıkları acıklı bir burjuva oyunu. Bugünlerde kapalı gişe oynanıyor...

Son sahnesi şöyle:

Savunmasız ve de korunmasız çocuklar sıcak yataklarında mışıl mışıl uyumaktadırlar. Sağ taraftan biraz Hitler'e benzeyen, biraz Mussolini'yi andıran, dişleri kanlı çirkin bir kurt sahneye girer. Yedeğinde uyuz bir beygir taşımaktadır. Zavallı çocuklar! Dünyadan haberleri yok. Ya şimdi onları kurt yerse!... İşte tam bu sırada, güvercin kılığında giydirilip, güvercin makyajı yapılmış baş oyuncu, bir barış hareketi pikesi yaparaktan kurdun karşısına dikilir.

Güvercin, ne menem bir kuşsa, beyaz göksüyle çocuklara siper olma rolü yapınca, kurdun beti benzi atar, uyuz beygir kişner, gürültüye çocuklar uyanır, gökten bir seçim sandığı nazil olur, çocuklar telaşla oy kullanırlar, güvercin bu sefer sandıktan çıkar, çocuklar derhal büyür gürbüzleşirler, kurdu parçalar, beygirden pastırma yaparlar, onlar erer muratlarına, burjuvazi çıkar kerevetine, palyaçolar takla atarlar ve harikalar sirki bu oyunu benzer koşullarda tekrarlamak için provalarını aralıksız sürdürür...

Burjuvazinin klasikleri arasına girmiş bu oyun, tiyatro mudur, sirk midir pek belli değil ama, CHP'nin sınıfsal konumu ve tarihsel misyonunun, ona yüklemiş bulunduğu temel göreve son derece uygun düşüyor. CHP' nin bu "temel görev"i, sosyalist hareketin gelişmesini önlemek, en azından geciktirmektir. Yeni Cumhuriyet Halk Partisi de -tıpkı eskisi gibi- işçi sınıfının politik hareketine ve sosyalist ideolojiye karşıdır.

Çünkü Cumhuriyet Halk Partisi, bir burjuva partisidir.

Ne var ki Cumhuriyet Halk Partisi'nin demokratikleşme mücadelesi açısından, öteki burjuva partileriyle niteliksel farkları vardır. (Kurt rolünün CHP'ye verilmemesi de bu farktan ileri gelmektedir).

Sosyalistler olarak görevimiz, CHP ile ilişkilerimizi, demokratik güçlerin birliği ve dayanışması ilkesinin bütünlüğü içinde değerlendirmek, biçimlendirmek, geliştirmektir. Evet, demokratik toplumsal muhalefeti mutlaka güçlendirmek zorundayız, ama tek başına ve tek taraflı olarak CHP'yi değil! En azından CHP'nin daha tutarlı ve kararlı bir çizgiye gelmesini istiyorsak, ona sağlayacağımız tek taraflı desteğin, bunu güçleştireceğini bilmeliyiz.

İşçi sınıfı hareketi elbette, bütün demokratik güçlerle olduğu gibi, CHP ile de, somut demokratik kazanımlar için birlik ve dayanışma sağlamaya, onu mümkün olan en demokratik çizgide tutmaya çalışmalıdır. Ama bu, işçi sınıfı hareketinin bağımsız niteliğini titizlikle koruyarak gerçekleşebilir, burjuvazinin bayrağı altına girerek değil. Gönlüm işçi sınıfı partisinin, oylarım Cumhuriyet Halk Partisi'nin formülü, sınıf mücadelesinin ciddiyetiyle bağdaşmaz. Unutmamalıyız ki, mücadelemiz, tek bir seçimlik mücadele değildir. Geleceğe geniş bir perspektifle bakmamızı gerektirir, uzun soluk ister. Kısa dönemi içeren taktik kararlarımızda bile, o dönemin öfkesinden, güvensizliğinden, paniğinden uzak kalmalıyız.

Kavgamız bugünden yarına sonuçlanmayacaktır. Ve bugün, güncel görevimiz, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin sınıf bilincine kavuşturulması, bu bilinçlenmenin politik örgütlenme düzeyine yükseltilmesidir. 1977 Genel Seçimlerini de bu gözle değerlendirmeliyiz. Seçimlerin, kendi başına bir çözüm olmadığını, ama seçimlerin işçi sınıfı mücadelesini yeni ve daha yüksek aşamalara ulaştırabilecek bir fırsat olduğunu bilerek, kullanacağımız oyların sorumluluğunu üstlenmeliyiz.

İşçiler! Köylüler! Emekçiler! İlerici gençler! Aydınlar! Demokratlar! Yurtseverler! Sosyalistler!

Kılavuzumuz bilimsel sosyalizm, silahımız partimizdir!

Dosta düşmana gösterelim ki, işçi sınıfı, burjuva oyunlarının seyircisi değildir. Ve işçi sınıfı mücadelesi, burjuvazinin bayrağı altına verilemez!

Türkiye İşçi Partisi saflarında, 5 Haziran'da görev başına!

İŞÇİ SINIFI VEKALETNAME VERMEZ

Dinçer DOĞU ***(TİP İstanbul Milletvekili Adayı)***

BİZ BAŞKA BİR AĞACIZ

Gezip gördüğüm birçok yerde "Parti değil mi, hepsi bir gibi halk arasında bir söz dolaştığını gördüm. Ve bunun nedenleri üzerinde durdum. Kanımca bu söz halkın sermaye partilerinden bıkkınlığını dile getiren bir söz. 1950'den bu yana hep aynı ağacın köküne bağlı değişik dallar, yani değişik sermaye partileri ülkemizi yönetmiş durumda.

Bizim partimiz, Türkiye İşçi Partisi başka bir ağaçtır... Denenmemiş bir ağaç. Ve bu bıkkınlığın dışındadır.

Önce DP çıkmış ortaya. Halkın geçici istekleri doğrultusunda yüzeysel bir politika izleyerek on yıl bir avutma politikası izlemiş. Koalisyonlar dönemi de gene aynı ağacın dalları arasındaki ortak bir politikanın izlendiği dönem. Daha sonra AP, CHP ve MSP koalisyonu ve MC dönemi de söylediğimiz ağaç örneğinin içindeler...

TİP: EMEKÇİNİN PARTİSİ

Türkiye İşçi Partisi, bugüne dek ülkeyi sırayla yönetenlerin, yani kapitalizmin hizmetindeki partiler elinden kurtararak emekçi sınıfların iktidarını gerçekleştirecek olan parti...

Kırsal kesimdeki, topraksız, işsiz köylülerin ve özellikle orman köylülerinin üzerindeki bu sırayla partileri deneme ve sorunlarına çare bulamamanın getirdiği bıkkınlık, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda umut haline dönüştürülüp kurtuluş yolları çok iyi gösterilmelidir. Biz Türkiye İşçi Partililer bunu yapmaya çalışıyoruz... Ve bu ağaç örneğinden hareketle somut gerçekleri irdeleyerek halkımıza anlattığımızda gözlerinin ışıldadığını görüyoruz... Sorduklarından, dinleyişlerinden burjuva partilerinin oyunlarını kolay kolay bundan böyle yutmayacaklarını sezdiren belirtiler görmekteyiz...

GERÇEKLER

Hep, oy istemeye, "yol, cami, çeşme" yaptıracağız vaadleriyle gitmişler onlar. Bizse gerçekleri anlatıyoruz.. Burjuvaların içyüzlerini, sömürü çarkını anlatıyoruz. Ve sosyalizm bayrağını meclise dikmedikçe kendi seslerinin gür bir şekilde çıkamayacağını, buna zorunlu olduğumuzu anlatıyoruz...

Gün geçtikçe sermaye partilerinin adaylarına sorulan sorular gösteriyor ki, yalan ve palavra dönemi de kapanmak üzere.

Adamlar geçici orman işçiliğinin dışında hiç bir kazancı olmayan, yani yıllık geliri ortalama bin lirayı geçmeyen insanlara "kalkınmadan, refahtan" dem vuruyorlar...

Orman köylüsünü kalkındırmak için 7 bin lira kredi vererek sözümona hayvancılık yapmalarını söylüyorlar... Orman köylüsünün üretimi sonucu elde edilen kerestelerin büyük kentlerde 7-8 bin liraya satılarak "kereste ağaları" yarattıklarından hiç söz açmıyorlar...

VAR MISINIZ?

Dağ başına ayağına, koluna çam düşen, ayağı kırılan, kafası yarılan insanların artık bir güvenceye kavuşmak istediklerini, sigortalı olmak istediklerini bilmem biliyorlar mı? Yüzleri olmadığı için bu türlü dağ köylerine yol uğratmadıkları söyleniyor da...

Güdül'de, Nallıhan'da, Sorgun'da, Yelli'de, Ağbaş'da ve giderek tüm ülkede bişeyler değişiyor, değişmek zorunda...

Ve adım adım ilerliyor başka bir ağaç olan partimizin, yani sosyalizmin bayrağı...

Haydin bütün emekçiler; işçiler, köylüler, orman köylüleri, ezilen, horlanan insanlar bu bayrağı meclise dikelim, var mısınız?...

İsmail GENÇTÜRK

Sermaye sınıfı elindeki bütün araç, gereç ve güçleri seferber etmiş durumda. Radyosu, televizyonu ve basını ile kitlelerin beynine, gözüne, kulağına ve hislerine sürekli bir propaganda bombardımanı yapıyor. Terörü, zorbalığı teşvik edip, geniş emekçi kitleleri sindirmeye çalışıyor. Bütün bunlar, emekçi kitleleri, dıştan kuşatma yöntemleri.

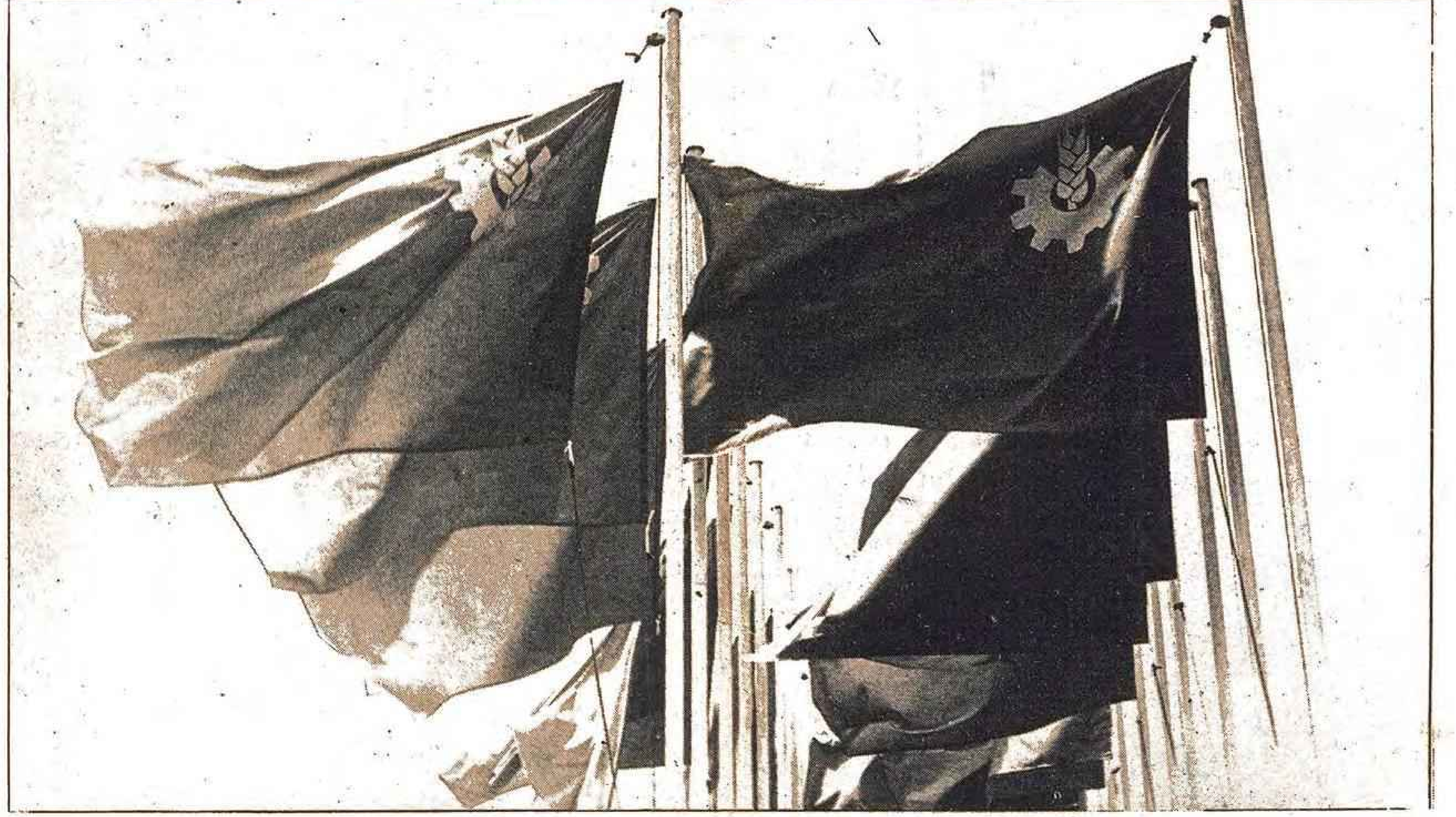
Burjuvazi, bununla da yetinmiyor. Burjuvazi, geniş emekçi kitleleri, sadece dıştan kuşatmakla zaptedemeyeceğini iyi bilmektedir. Bunun için, burjuvazi, kitleleri içten de kuşatıyor. Bu kuşatma, kitleleri, şaşırtma, aldatma ve saptırma biçiminde oluyor.

OLTALAR — BALIKLAR

Sermaye sınıfı bunu başarmak için şu yöntemi kullanıyor. Hep biliyoruz. Geniş emekçi kitleler, kendi aralarında birtakım esaslara göre örgütleniyorlar. Çiftçiler, köylüler kooperatifler kurarak örgütleniyorlar. Memurlar, dernekler kurarak örgütleniyorlar. Serbest meslek sahipleri; küçük esnaflar odalarda, mesleki derneklerde örgütleniyorlar. İşçiler, sendikalarda örgütleniyorlar. İşte burjuvazi, toplum kesimlerindeki bu örgütlenmenin sağlıklı gelişmesini önlemek, mevcut örgütlerin yozlaştırılmasını sağlamak için, özellikle iki yıldır daha ince ve daha etkin yöntemler uyguluyor. Örgütlerimizin içine kendi ajanlarını, çeşitli kılıklara bürünmüş kendi adamlarını sokuyor, sızdırıyor. Bununla da yetinmiyor. Bu tip örgütlerin yönetiminde bulunan bütün kişileri tek tek inceliyor. Onların, zaaflarını, zayıf yönlerini, özlem ve tutkularını tesbit ediyor. Ve tabii hepsine uygun ilacı da hazır. Paraya karşı zayıf olan yöneticileri parayla satın alıyor, lüks yaşamaya düşkün olanlarını lükse boğuyor. Kumar hastılığı olanı, kumar yoluyla ya her akşam şansını yaver kılarak kazandırıp, ya da büyük kayıplar sonucu borçlandırarak kendine bağlıyor. Bir kısmını ticari işlerin içersine sokup, kolay para kazandırarak zengin ediyor.

OYUNLAR

Kısacası daha başka çarpık zevkleri olanları, o zevklerini tatmin ederek kendi safına kazanıyor. Böylece bunları, kendi kitlesinden koparıyor, yozlaştırıp, soysuzlaştırıyor. Sonunda biz emekçiler olarak bir de bakıyoruz; kendimizden olan, bizden bildiğimiz, kooperatif yöneticimiz, dernek başkanımız, sendika başkanı ya da sendika genel sekreterimiz, kısaca bizim yöneticilerimiz, bize, biz emekçilere yanlış hedefler gösteriyor.

Kendi sınıf çıkarlarımıza ters öneriler yapıyor. Mücadelemizi saptırıcı eylemlere girişiyor.

TEZGAHLAR...

Burjuvazinin oyunu ve kuşatması bu kadarla da bitmiyor. İşçi ve emekçilerden yana bildiğimiz, öyle tandığımız bir takım aydınlar, yazarlar da bakıyoruz, burjuvazinin estirdiği terörden ürkerek, bizlere yalan söylemeye, yanlış şeyler yazmaya başlıyor.

Bütün bu saptırma, şaşırtmaca ve aldatmaca furyasında bazı kişiler, "bu iş yürümez, en güvendiğimiz insanlar kof çıktı. En beğendiğimiz ve kendimizden olduğuna inandığımız aydın, yazar, sanatçı kişi, bir yıl, hatta altı ay önce söylediğinin, yazdığının tam tersini söylüyor ve yazıyor, güvenilecek insan kalmadı. Bu iş çıkmaz, bu mücadele boşa gidiyor" diye umutsuzluğa, karamsarlığa düşüyor. Zaten burjuvazi de bunu, kitlelerde böylesine bir güvensizlik, karamsarlık yaratmak için tezgahlıyor.

Sınıfından kopanlımış yöneticilerin kaypaklığı, rahatına düşkün, ürkek, zora gelmeyen, her işi kolayından alan küçük burjuva aydınlarımızdan bir kısmının dönekliği, iki yüzlülüğü, bizleri karamsarlığa düşürmemelidir. Bu kesinlikle yanlıştır. Bu mücadele içinde bunlar normaldir. Dünyanın birçok yerinde böyle olmuştur. Bu uzun ve çetin yola çıkanların hepsi, yoluna devam edememiş, fire verilmiştir.

VEKALETNAME İLE Mİ?

İşçiler, köylüler, memurlar, küçük esnaf ve zanaatkârlar, devrimci gençler, ilerici demokratlar, kısacası emeğimizi satarak geçinen emekçiler olarak şunu bilmeliyiz ve bilmeyenlere öğretmeliyiz: İşçi sınıfının ve emekçi halkımızın mücadelesi, lâfazanlıkla, rahat ve kadife koltuklarda oturarak, bir eli yağda bir eli balda, tasasız-zahmetsiz yürütülmez. Rahatına düşkün, ürkek, işçi sınıfının kurtuluşunu başka güçlerden bekleyenler, bunun başka güçlerin himmet ve mizahareti ile olacağını zannedenler, bizim davamızı, bizim dışımızdaki güçlere kayıtsız-şartsız ipotek etmek isteyenler şunu iyi bilsinler. Bu dava, vekâlete vekalet vererek yürütülecek ve kazanılacak bir dava değildir. Bu davanın en iyi savunucuları bağımsız politik partisinin önderliğinde işçi sınıfımız ve onun yandaşları emekçi kitlelerdir. Bunun dışında bir güç, bu mücadeleyi yürütemez, yürütmek de istemez zaten. Bunun aksini önermek işçi sınıfının gücüne inanmamaktır.

KENDİ ELLERİMİZDE

İşçiler, köylüler, memurlar, küçük esnaf ve zanaatkârlar, ilerici gençler, emeğini satarak geçinen tüm emekçi kardeşler. Davamıza sahip çıkalım, davamızın dışımızdaki güçlere vekalet vererek başarıya ulaşmayacağını bilelim, bu bilinçle sınıfımızın politik örgütü TİP'in mücadelesine omuz verelim. Bu mücadelenin sadece bir parçası olan seçimlerde oylarımızı TİP'te toplayalım. Kurtuluşumuz kendi ellerimizdedir.

'Oy bölünmesi' mi, sis perdesi mi?

Erken seçim kararı alınmazdan çok önce daha çok ilerici kamu oyuna yönelik bir sis perdesi yaratıldı. Bugün de devam ettirilmek isteniyor.

Bu sis perdesini yaratanlar, devam ettirmek isteyenler sosyal demokrat CHP ve belki de daha çok CHP'ci kesilen bir dizi gruptur. Yarattıkları sis perdesi sayesinde iyi niyetli, ilerici, demokratın kafasını karıştırmaya çabalamaktadırlar.

Ama CHP'li olsun CHP'ci olsun bütün çabalamalara rağmen bu sis perdesi dağılmaktadır. Türkiye İşçi Partisi'nin radyoda, televizyonda, meydanlarda, kahve toplantılarında ve de kişi kişi yaptığı tutarlı ve gerçekçi propaganda sonucu bu sis perdesi dağılıyor.

Bilindiği gibi sis perdesi şu zemin üzerine serilmek isteniyor:

"— Şu MC yok mu? Şu cinayetler yok mu?... MC hele bir gitsin, CHP iktidar olsun. Bu seçimde oylar bölünmesin. Bu seferlik CHP!.."

CHP açısından bu sis perdesini yaratmak son derece doğal. Çünkü partinin bir yandan halka "umut" dağıtırken sağa çekildiğini göstermemesi gerek; en azından bunu bir çeşit zorunluluk olarak tescil ettirmesi gerek.

Öte yandan CHP büyük sermaye avukatlarına, toprak ağalarına, 12 Mart sorumlularına, dahası, düne kadar CHP'ye ve liderine küfredenlere liste başları vermesi, kontenjanlar ayırmasını gizlemek, örtmek için bu sis perdesine çok ihtiyacı var. Bu sis perdesi önünde CHP'nin yaptığı iş şu: İlerici, demokrat kitlelerin oylarını bir çeşit nefs-i müdafaa kıskacında kendine çekebilmek!..

Bu sahne bilinerek ve kasıtlı biçimde büyük sermaye tarafından hazırlandı. Oyunun düğümü şu: "Ya MC, ya CHP!.."

Bu düğüm, hem sis perdesini daha da koyulaştırıyor, hem de açıyor; oyunu ele veriyor.

Bugün Türkiye'nin başına kara bulutlar gibi çöken MC, Türkiye'nin başına yarın da çökebilir. Emperyalizmin ablukası altındaki ülkelerde de çöküyor. Ama hiç bir yerde, hiçbir zaman işçi sınıfı hareketleri "baskılar arttı, cinayetler arttı" diye meydanı sosyal demokratlara bırakmıyor. Çünkü işçi sınıfı mücadelesi hiç bir zaman gül bahçeleri içersinde gelişmiyor, gelişmedi. Bunun içindir ki, ortamın rahatlamasını beklemek, daha demokrat bir havanın gelmesini beklemek ve ondan sonra da elleri ovalamak doğru değildir. Bu, artık dünyada ilerici, demokrat olma niteliğini yitirmiş olan burjuvaziden mucize beklemek olur. Aksi halde sermaye iktidarlarının bulunduğu hiç bir ülkede sosyal demokrasinin ilerisinde bir hareket, gerçek işçi sınıfı hareketi bulunmazdı ve gelişmezdi...

Türkiye'de de, faşizmin kaynağını ve kökenini oluşturan tekelci sermayenin ekonomik gücü kırılmadıkça, kurutulmadıkça bu MC gitse bile başka MC'ler gelebilir. MC'ler var diye hareket sosyal demokrasiye mi terk edilecektir?...

Bununla birlikte sosyal demokrasiyle faşizme karşı güçbirliği yapılır. Ancak bunun koşulları vardır. Bu koşulların yaratılması için Türkiye'de de, Türkiye İşçi Partisi elinden gelen herşeyi yapmıştır. Seçim öncesinde, hiç bir seçim hesabı ve pazarlığı yapmadan CHP'ye uzun vadeli ortak bir mücadele platformu üzerinde güçbirliği önerisiyle Türkiye İşçi Partisi sorumluluğun gereklerini yerine getirmiştir. Ancak CHP, Türkiye İşçi Partisi'nin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi yolundaki önerisini gerekçesiz olarak reddetmiştir.

Türkiye İşçi Partisi'nin sorumluluğu orada da bitmemiştir. Türkiye İşçi Partisi yasal olarak 43 ilde seçime girme hakkını elinde bulundururken 15 ilde seçime katılmaya karar vermiştir. Parti, demokratik toplumsal muhalefetin varlığını ve gücünü en etkin, en tutarlı bir biçimde duyurmak ve temsilini sağlamak amacıyla bu karara varmıştır.

Gözden kaçırılan bir husus vardır: Türkiye İşçi Partisi MC tabanında olup da oylarını CHP'ye vermeyecek olan işçi ve emekçilerden de oy alacaktır. Bunların sayısı bazı illerde MC partilerinin oylarını önemli ölçülerde etkileyecek düzeydedir. Dikkatle gözlerden kaçan ya da kaçırtılan hususlardan biri budur.

Seçim tahminleri konusunda ileri sürülenleri bir yana bırakırsak CHP iktidarı sosyalistler için istenmeyecek bir sonuç değildir. Aksine arzu edilebilecek bir sonuçtur. Ama kurtuluş değildir. Sonucun işçi ve emekçiler için yararlı olabilmesi mecliste mutlaka bir sosyalist denetimin varlığı ile mümkündür.

Bu açıdan bakılınca bırakın Türkiye İşçi Partisi'nin CHP oylarını bölmesini, CHP'nin Türkiye İşçi Partisi oylarını bölmesinden söz edilebilir. Sadece CHP mi? Tüm burjuva partileri geniş işçi ve emekçi oylarını kendine çekerek Türkiye İşçi Partisi'nin potasiyelini bölmek çabasındadırlar...

Sis perdesi açılınca ortaya çıkan gerçek budur. Bu gerçektir ki, sosyalistlerin meclise girmesini sağlayacaktır.

Yavuz ÇİZMECİ

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN
GÖREV
SOSYALİZM BAYRAĞINI MECLİSE DİKELİM

Bundan sonra yönetmek istiyoruz

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ BURSA MİLLETVEKİLİ ADAYI İSA AYDEMİR:

"Biz işçiler bugüne kadar hep yönetilmişiz bundan sonra yönetmek istiyoruz. Biz Türkiye İşçi Partililer mücadelemizi sadece parlamento aritmetiğine bağlamayız. Ama parlamentoyu yurt sorunlarının tartışıldığı bir kürsü olarak değerlendireceğiz. Burjuva partilerinin işçi sınıfı ve emekçilerin aleyhine çıkarılacak kanunları engellemek ve burjuva partilerinin hesaplarını halka anlatmak sosyalistlerin görevi olacaktır..."

İsa Aydemir TOFAŞ'ta işçi arkadaşlarıyla

"1946 doğumlu olup, evli iki çocuk babasıyım. 1964 senesinde Bursa'ya geldim. 10 lira haftalıkla tamirciliğe başladım. İyi bir otobüs karoserci kalfası olarak kendimi yetiştirdim. Usta bir işçi olarak 1970 senesinde TOFAŞ otomabil fabrikasında iş başı yaptım. Emeğimin karşılığını alamıyordum. Ve, alamayacağımı da anladım. Tek başına mücadelenin ise kazanılamayacağını gördüm. Bir şeyler yapmak gerekli idi. Ve, "sendika, sendika" denen bir kelime dolaşıyordu işçiler arasında.

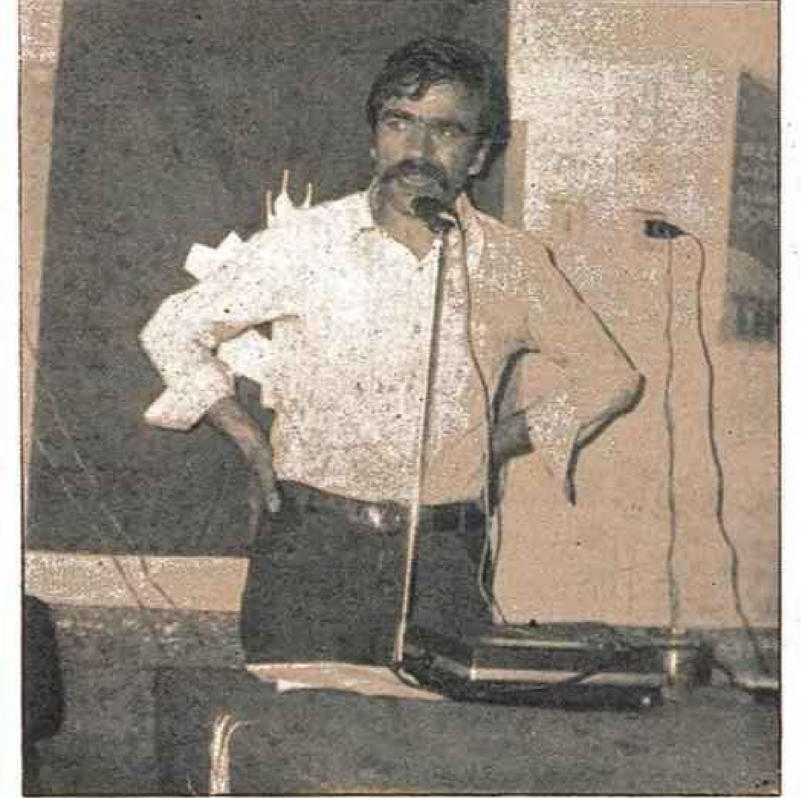
Sendikayı bilmiyordum. Ama sendikacıları aradım buldum. Onlara sorunlarımızı anlattım. "Sen çok ileri gitme, seni, işten atarlar" dediler. Birlikte mücadele edebileceğim arkadaşları aramaya başladım. Birçok arkadaş bir araya geldik. Maden-İş içinde örgütlenmeye başladık. Birçok arkadaşımızı işten attılar. Bu arada içerdeki sarı sendikanın işverenle birlik olduğu açıkça işçiler tarafından görüldü.

Sendikal mücadele verirken dünya görüşlerim değişmişti. İş yerinde baş temsilci seçildim. İşçi arkadaşlarıma iyi öncülük yapabilmek için bir çok zorluklarla karşılaşıyordum. İş güvenliği, işçi sağlığı gibi bir çok aksaklıklar vardı, fabrikada. Başta gelen su meselesi işçilerin sağlığını önemli derecede etkiliyordu. Sorunlar bitecek gibi değildi. Sendika eylemleriyle işçilerin sorunlarının bitmeyeceğini bu mücadele içinde öğrendim.

Bu arada Türkiye İşçi Partisi kuruldu ve ben İşçi Partisi'ne üye oldum. O güne kadar ki eksikliklerimi Partimde tamamladım. İşçi sınıfının kurtuluşunun Sosyalizm olduğunu öğrendim. Partili olduktan sonra dünyanın ne olduğunu öğrendim. Devlet Güvenlik Mahkemelerine karşı yaptığımız 16 Eylül direnişinden sonra 13 arkadaşımla birlikte iş akidlerimizi feshettiler. Partinin il kongresinde il yönetim kurulu üyeliğine seçildim.

Bu arada, Partim görev verdiği için Türkiye İşçi Partisi milletvekilliği adaylığını memnuniyetle kabul ettim. Biz işçiler bu güne kadar hep yönetilmişiz. Bundan sonra yönetmek istiyoruz.

Biz Türkiye İşçi Partililer mücadelemizi sadece parlamento aritmetiğine bağlamayız. Ama, parlamentoyu yurt sorunlarının tartışıldığı bir kürsü olarak değerlendireceğiz. Burjuva partilerinin işçi sınıfı ve emekçilerin aleyhine çıkaracağı kanunları engellemek ve burjuva partilerinin gizli hesaplarını halka anlatmak sosyalistlerin parlamentodaki görevi olacaktır. Geçmişte de bu görülmüştür. İşçi sınıfı sosyalizm bayrağını mutlaka meclise dikecektir."

BURSA İŞÇİLERİ SESLENİYOR

★ Bülent Özgörgem (Sosyal-İş Bursa Şube Başkanı)

"Uzun yıllar sendikacılık yapmış bir kimse olarak, işçi sınıfının ekonomik mücadelesinin siyasal mücadeleyle birleşmedikçe kalıcı bir başarıya ulaşacağına inanmıyorum. Bu gerçeğin işçi sınıfımız içinde her gün benimsendiğini, bilinçli işçilerin çoğaldığını görüyorum. Bu olumlu gelişmenin elle tutulur ispatı, Türkiye İşçi Partisi'dir. Türkiye İşçi Partisi gerek programı, gerek üyelerinin yapısı ve gerek siyasal mücadelede tutarlılığı, doğru teşhisleri, gösterdiği mücadele yolları ile sınıfının partisi olduğunu ispatlamıştır. Bu seçimde TİP parlamentoya girecek, siyasal mücadelede önemli bir adım atılacaktır."

★ Sadullah Mete (MAYSAN İşyeri Baştemsilcisi)

"CHP doğu illerinde, toprak ağalarını kontenjandan aday göstererek topraksız köylüden ne kadar uzak olduğunu kanıtlamıştır. Ayrıca CHP genel başkanı seçim konuşmalarında sanayicilere devamlı güven vermiş, işçileri ise boş laflarla avutmaya çalışmıştır. Siyasi partilerin aday listelerine baktığımızda işçi sınıfını ve yoksul halkı temsil edecek adayların TİP'de olduğunu görüyoruz."

★ Bülent Tuzlu (Bank-Sen, Yapı ve Kredi Bankası Bursa Şubesi Baştemsilcisi)

"TİP'in seçimlere katılmasını muhakkak ki demokratik hayatımızdaki yeri alması bakımından çok iyi bir ilerleme olarak görüyorum. Her fikrin çok iyi temsil edilebilmesi çok önemlidir. TİP parlamentoya milletvekili soktuğu zaman muhakkak ki işçi sınıfının bilimi doğrultusanda bir takım kanunların getirilmesine çalışacaktır.

★ Şevket Dindar (Burçelik)

"Tekelci sermaye ve onun siyasi temsilcisi MC 25 aylık iktidarları dönemince çıkarlarının bilincine varan işçi sınıfımız üzerinde diğer kuyrukçu burjuva partileriyle baskı faşist terör uygulamış, seçim yaklaştıkça bol keseden vaatlerle "Büyük Türkiye", "hamle", "halk iktidarı", "UMUT" gibi kulağa hoş gelen çeşitli sloganlar atmaya başlamışlardır. Umut fakirin ekmeği değildir nasırlı elli arkadaş! Umut da kurtuluş da sosyalizmdir."

★ Necat Çömlekçi (Maden-İş Tofaş İşyeri Baştemsilcisi)

"İşçi ve emekçi halkımız 1969'dan sonra seçimlerde bir daha temsil edilememiştir. 1977'nin 5 Haziranındaki seçimde Türkiye İşçi Partisi, işçi ve emekçilerin tek siyasal örgütü, bütün engelleri aşarak, sesini duyuruyor, seçime katılıyor. Bu dönemde meclisi burjuva partilerinin tekeline bırakmayacağız."

★ Ender Candiler (Tekstil, Halıflex Baştemsilcisi)

Türkiye İşçi Partisi'nin seçimlere katılmasını normal karşılıyorum. Listelerde işçilerin bulunmasını tabii ki iyi karşılarım. Meclis'te işçinin olmadığı zaman işçilerin lehine kanun çıkmaz. Ülkemizde işçi sınıfını temsil edecek parti Türkiye İşçi Partisi'dir."

★ Emin Ege (Lastik-İş Kapsan İşyeri Baştemsilcisi)

"Bugün işçi sınıfının temsilcisi Türkiye İşçi Partisi seçimlere giriyor. Artık işçi sınıfı mecliste temsil edilecek. İşçi sınıfımızın bilinçlenmesi ve sosyalizmin gelmesi için, TİP'te örgütlenmeliyiz. TİP'in aday listesi başka türlü olamazdı. İşçi sınıfımız, Ecevit'in bir umut olmadığını görecek, kendi partisinde örgütlenecek. Umudumuz sosyalizmdir."

★ Celalettin Kaymaraz (Maden-İş Mako İşyeri Temsilcisi)

"Herkes seçim gününü bekliyor. İktidara gelecek partiler işçilere neler verecek, işçi sınıfına ne yararı olacak bunu düşünmeli. Adaylara bakıyoruz, işçi sınıfından yana geçinen adaylar arasında subay emeklilerinin ve kapitalistlerin kontenjan adayı olarak geldiklerini görüyoruz. O zaman ne yapılmalı? Kendi sınıfımızı temsil eden, kendi sınıfından gelen kişileri bünyesinde barındıran sınıfımızın partisine, bayrağı meclise dikecek partiye oyumuzu vermeliyiz."

★ İbrahim Engin (Maden-İş OYAK-RENAULT İşyeri Baştemsilcisi)

"Bugüne kadar vermiş olduğu mücadele, Türkiye İşçi Partisi'nin işçi sınıfımızın tek gerçek siyasal örgütü olduğunu göstermektedir. Sendikalarla verilen mücadeleler, yapılan toplu sözleşmelerin işçi sınıfının kurtuluşu için yeterli olmadığını hayat bize öğretiyor. İşçi sınıfımız artık kendi kurtuluşunu siyasal mücadelesinde görmektedir. Partinin seçimlere katılması ile işçi sınıfımız Meclis'te de sesini duyuracaktır."

★ Ali Bilgi (Santral Dikiş Baştemsilcisi)

"Bugünkü türkiye şartlarında normal karşılıyorum. Biz işçi kesimi olarak isteriz ki, işçi arkadaşlar milletvekili olarak millet meclisine girsinler, işçilerin dertlerini dile getirsinler. Bu arkadaşlar en azından işçilerin çektiği çileyi bilen kişilerdir. Kendileri de işçilikten geldikleri için, işçi arkadaşların seçilmesine daima taraftarım."

★ Şerif Satıcı (Lastik-İş Otoçığ İşyeri Baştemsilcisi)

"TİP'in başarılı olacağına inanıyorum. Mutlaka Meclise girecektir, sınıfımızın sesini duyuracaktır."

★ Cevat Öztürk (Lastik-İş Kimsan İşyeri Baştemsilcisi)

"TİP'in meclise girmesiyle bugüne kadar sorulmamış hesapları soracağız. Listenin en büyük özelliği büyük çoğunluğun işçi ve emekçilerden oluşması. Bu demektir ki, işçileri işçiler temsil edecektir."

★ Hüseyin Çakır (Orhangazi Maden-İş Elba İşyeri Baştemsilcisi)

Partimizin seçimlere katılmasını coşkuyla karşılıyorum. Partili arkadaşlarımız burjuvazinin baskı, terör ve cinayetlerine karşı yılmadan mücadele vererek çalışmalarını Türkiye çapında yürüttü ve partimiz seçimlere katılmanın engellerini aşarak bu hakkı elde etti."

★ Ramazan Coşkun (7 yıllık TOFAŞ işçisi)

Valla İsa Aydemir arkadaşımız tam manasıyla emekçi bir arkadaşımızdır. Bu arkadaşımızı bizim oylarımız ile baştemsilci yaptık. 16 Eylül DGM direnişine kadar çok çok başarılı oldu. Malum işverenler birlik oldu, bu ilerici arkadışımızı işverenler yalnız TOFAŞ'ta değil, Türkiye çapında tüm fabrikalarda bütün ilerici arkadaşlarımızı işten çıkardılar, işlerine son verdiler. Haliyle işçi sınıfının mücadelesini tam manasıyla yapıyorlar ve yapmaktalar. İsa'nın TİP listesinde yer almasını çok olumlu karşılıyorum.

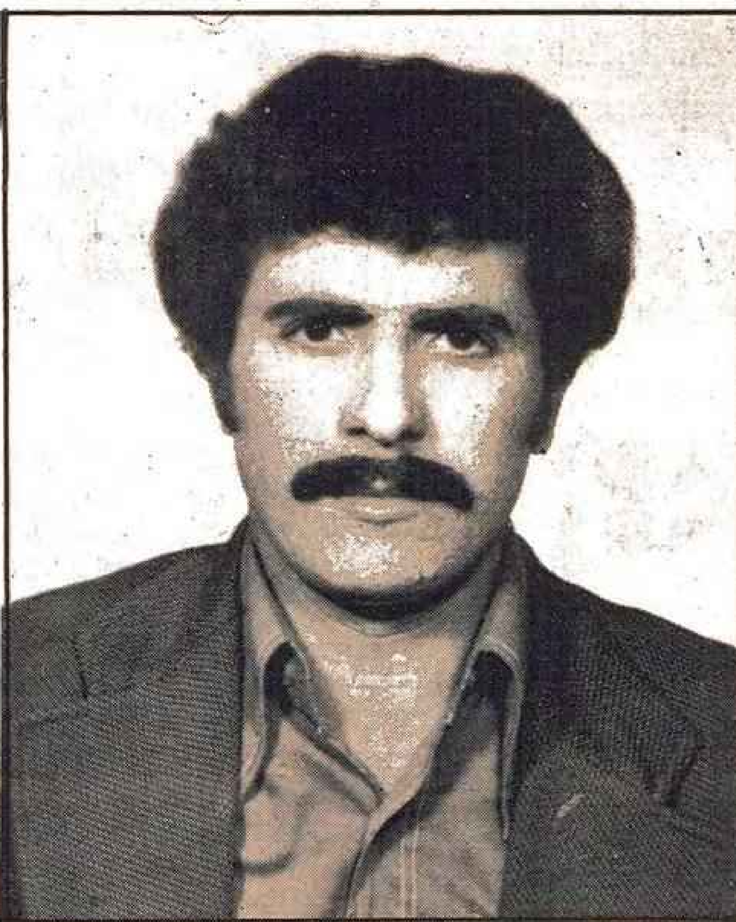

★ Hüseyin Başdar (Maden iş Robert Bosch İşyeri Baştemsilcisi)

"Türkiye İşçi Partisi işçi sınıfımızın siyasal örgütü olarak bu seçimin sonunda sosyalizmin, işçi ve emekçi kitlelerin kurtuluşunun bayrağını meclise dikecek, hesap vermesi gerekenlerden ve hesap sormayı beceremeyenlerden hesap soracaktır."

DİYARBAKIR'DAN YÜKSELEN SES

İsmail KOCAKAYA

Demokratik hak ve özgürlüklerin tek yürütücü gücü işçi sınıfıdır. Onun öncü ve silahı olan Partisi'dir. İşçilerin,yoksul köylülüğün ve tüm emekçilerin çıkarları burjuva partileri içinde aranmaz. Arayanlar ancak kendi çıkarlarını aramak ve bulmak çabası içindeler. İşçi sınıfının, geniş emekçi sınıf ve tabakaların kurtuluşunu burjuva partilerinde arayanlar bu partilerde listeye bile giremediler. Partim kesinlikle meclise girecektir. İşçi sınıfının sesini, tüm çalışanların sesini meclis kürsüsünde duyuracaktır.

Partim işçi sınıfının öncü örgütü olarak kendisine düşen görevi yapacaktır. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesini kesintisiz ve ödünsüz yürütecektir. Silahımız Parti'mizdir.

Tahsin EKİNCİ

Türkiye İşçi Partisi dışındaki partilerin tümü bilindiği gibi kapitalist sistemden, ağadan, patrondan, başka deyimle sömürü düzeninden yana partilerdir. Bu partiler arasında program farkları olabilir. Kimisi emekçi yığınların kutsal değerlerini sömürerek, mezhep ayırımını körükleyici amaçlarla emekçi yığınların karşısına çıkıyorlar. Kimisi üstün ırk vs.'yi daha çok ön plana çıkarıyor. Kimisi de bol bol "çalışma barışı", "umut" "köy-kent" planlarıyla çıkıyor.

İşçi, emekçi kitlelerin, dar gelirlilerin, memurların, tek sözle tüm emekçilerin gözü açılmıştır. Politika adına ne işler çevrildiğini her geçen gün daha iyi anlıyorlar, görüyorlar. Bu nedenle burjuva partileri kendi aralarında bir işbölümü yaparak danışıklı dövüş içinde; işçi emekçi ve yoksul köylülerin dar gelirlilerin karşısına sosyal adalet, toprak ve tarım reformu, "köylü efendimizdir" laflarıyla çıkıyorlar. Yıllar yılı köylüye ters düşenler köy-kent hayalleriyle işçi, emekçi ve yoksul köylülerin kafalarını bulandırıp, oylarını almanın çabası içindedirler.

Ama bu gün dünden daha iyidir. Geniş emekçi yığınları, dar gelirliler, memurlar, teknik elemanlar bunları çok iyi biliyorlar. Kendilerinin gerçek Parti'sinin Türkiye İşçi Partisi olduğunu çok iyi biliyorlar. Çünkü Türkiye İşçi Partisi işçi sınıfımızın, müttefiki emekçi kesimlerin yoksul köylülerin, tüm çalışanların, memur kitlesinin, demokrat, yurtsever aydınların, ilerici gençliğin biricik partisidir. Her oyumuz, burjuvaziye, burjuva parti ve politikacıların yüzüne vurulan bir şamardır.